

Izgalmas vita a színügyi-bizottság ülésén.

(Gerle Imre indítványt tesz a szegedi közgyűlés elé és kéri, hogy töröljék a színügyi-bizottságot.)

(Saját tudósítónktól.) Ma délután öt órakor Gaál Endre kulturtanácsos elnöklésével érdekes ülést tartott a színügyi bizottság. Megjelentek az elnökön kívül Almássy Endre színigazgató, Gerle Imre dr., Szmollény Nándor, Wimmer Fülöp bizottsági tagok, a jegyzőkönyvet pedig Schäffer Lajos dr. városi osztályjegyző vezette. Tulajdonképen tárgya az ülésnek a következő két hét színházi műsorának bemutatása volt, amelyet a bizottság hozzászólás nélkül tudomásul vett. Ami ezen kívül, az ülés további során történt és ismét izgalomba hozta a kedélyeket, az a színügyi bizottság körül lejátszódott legutóbbi eseményeknek folytatása volt csupán és bizonyára kavargást — esetleg újabb botrányhullámokat — fog előidézni majd a közgyűlésen is.

Azokról az eddig még ismeretlen összeférhetlenségi esetekről volt előbb szó, amelyeket a bizottság legutóbbi ülésén Back Bernát tett szavá három bizottsági tag: Gerle Imre dr., Szmollény Nándor és Wimmer Fülöp ellen.

VÁD SZMOLLÉNY ELLEN.

Szmollény Nándor a maga részéről tisztázni kívánja a vádat. Az újságokból értesültem — mondotta, — hogy Back Bernát bizottsági tag összeférhetlenségi eseteket akar szavátni ellenem és még két bizottsági tag ellen. Hogy ezt a mi jelenlétünkben megtehesse, kérte, hogy a rákövetkező napon hívják össze a bizottságot, Gerle dr. urnak azonban dolga akadt, az ülés elmaradt, Back Bernát elutazott s így a vádak most a levegőben lógnak. Nem tudtam miről lehet szó, ezért, mielőtt Back ur elutazott, egyenes kérdést intéztem hozzá, micsoda összeférhetlenségi esetet tud énám vonatkozólag? Ekkor kijelentette, hogy azt akarja szavá tenni, hogy én az egyik színházi újság, a Szegedi Színpad címlapján mint alapító szerepelek, azt akarja tehát megkérdezni, van-e valami közelebbi vonatkozásom ehhez a laphoz, mert akkor összeférhetlenség esete állana fenn. Én ezt az ügyet most a bizottság előtt tisztázni akarom. Amióta a Szegedi Színpad megindult, semmiféle összeköttetésem nem volt vele. A „Színházi Újság” kiadó-tulajdonosa egy alkalommal feljött hozzám s arra kért, járjak közbe Almássynál, hogy a lapját a színházban és annak előcsarnokában ő is árusíthassa, ne csak Endrényi Imre, aki a Szegedi Színpad kiadója. Én azt válaszoltam, hogy ezt nem tehetem meg, forduljon ő maga a színigazgatóhoz. Erre a Színházi Újság legközelebbi számában támadás jelent meg ellenem, amelynek során azt kérdezte a szerkesztő, igaz-e, hogy a Szegedi Színpad kizárólagos árusítása érdekében Endrényi Imre kívánságára én közbejártam a színigazgatónál. Engedje meg a bizottság, hogy bemutassam azt a levelet, amelyet Almássy intézett Endrényihez akkor, amikor én már — éppen mert inkompatibilisnek tartottam a

dolgot — minden összeköttetést megszüntettem a „Szegedi Színpaddal.” (Bemutatja Almássynak Endrényi Imréhez írt levelét, a melyben a színigazgató értesíti Endrényit, hogy a kizárólagos árusítási jogát a színházban és az előcsarnokban ráruházza.) Nekem — mondotta Szmollény — ebbe a szerződésbe befolyásom nem volt s annál kevésbé lehetett, mert ennek a jogátruházásnak egészen más okai voltak... A nyomdák ugyanis örökös háboruságban vannak a színlap nyomása tekintetében. Akkor Endrényi nyomta a színlapot, de Engel akarta nyomni, Endrényi azonban nem volt hajlandó kiadni a kezéből. Engel ragaszkodott, az igazgató kényes helyzetbe került, mire úgy állapodott meg Endrényivel, hogy ő lemond a színlapról, de ennek ellenében kizárólagos árusítási jogot kap a Szegedi Színpad című lapjára. Hangsúlyozom, hogy nekem ehhez semmi közöm nem volt s akkor, amikor a lap megindult, szerkeszteni kezdtem ugyan, de abbahagytam, mert ezt a lekötöttséget színügyi bizottsági tagságommal összeférhetetlennek tartottam.

A bizottság tudomásul vette Szmollény válaszát.

GERLE IMRE BESZÉL.

Gaál Endre dr.: Van-e valakinek még valami előadni valója?

Gerle Imre dr.: Nekem van! Ugyancsak Back Bernát ur vádjaival kapcsolatban, azonkívül be akarom jelenteni, hogy a közgyűlésnek milyen indítványt fogok tenni a színügyi bizottságra nézve. Én az elnök úrtól értesültem, hogy Back Bernát ur összeférhetlenségi esetet tud ellenem. Tovább azonban nem ment, hanem ezt jegyzőkönyvbe vétette, aztán összepakkolt és elutazott. Abban, hogy egy törvényhatósági bizottsági tag ellen valaki összeférhetlenségi esetet tud, szerintem elburkolt vád rejlik, sőt merem mondani, nem is elburkolt, hanem teljesen nyílt vád és nincsen joga egy bizottsági tagnak sem ahhoz, hogy valakit ilyen elburkolt-nyílt váddal illessen, azután megugorják. Ezt én határozottan nem illő dolognak tartom. Régen vagyok törvényhatósági bizottsági tag, mindig a köz javán munkálkodtam, sőt én voltam az, aki üldöztem mindenkor a magánérdeket, amikor az a köz rovására akart elérni valamit. Ez készítetett engem arra, hogy a közgyűlés előtt tettem szavá a színügyi bizottságnak egyes dolgait és állításaimat fentartom ma is. Indítványomat a közgyűlés elfogadta és mindenben nekem adott igazat. A közgyűlés eme megnyilatkozásának tulajdonítom, hogy most megbeszélés szerint vádak akarnak fölhozni ellenem, de tudni fogok módot arra, hogy megfeleljek. Nem türöm, hogy korrekt uriember ellen burkolt vádat...

Gaál: Micsoda vád? Az nem vád.

Gerle dr.: Igenis, az vád. És éppen ezért indítványozom, hogy a bizottság hivatalosan hívja föl Back urat, hogy gyanúsításait, ha nem teheti személyesen, írásban közölje a bizottsággal.

WIMMER A „VÁDAKRÓL”.

Wimmer Fülöp kért most szót. Legkevésbé érzi magát hivatottnak arra, hogy Back Bernátot megvédelmezze, mert ő az a bizonyos harmadik, aki ellen Back összeférhetlenségi esetet tud. Az ő felfogása azonban, ami a vádat illeti, más. Hivatkozik a parlamenti életre, ahol összeférhetlenségi eseteket miniszterek ellen is szavá szoktak tenni. Az lett volna gyanúsítás, ha Back Bernát mégis szavátette volna az összeférhetlenségi eseteket annak ellenére, hogy két érdekelt ur nem volt jelen. Kijelenti, hogy jóbarátságban van Back Bernáttal, azután a

bizonyos ülés után találkozott is vele, de derogált neki, — Wimmernek — hogy megkérdezze, mi az az összeférhetlenségi eset, a melyet ő róla tud. Ugy vélte, hogy akkor, a mikor az ideje itt lesz, módjában lesz bizonyítani a maga igazát, fölöslegesnek tartotta tehát, hogy privátim kérdezősködjék Back Bernátnál. Mellesleg megjegyzi, hogy Back nem azért utazott el, mintha ki akarna térni az esetek felsorolása elől, hanem, mert ezt az utazását már régen kontemplálta, felesége Berlinben van, beteg s azért utazott oda. Back Bernát eljárását teljesen korrektnek tartja.

Gerle dr. azt válaszolja erre, hogy minden embernek más az érzékenysége és ki-kinek más fogalmai vannak még a becsületről is. Eppugy ő más nézetet van ebben a kérdésben. Annyit mondhat, hogy ha ő jelen van, Back Bernát nem tette volna ki a lábát addig az ajtón, amíg a dolgot nem tisztázza.

Gaál Endre ismét hangsúlyozza, hogy nem vádakról van szó.

— A legszerényebb és legigénytelenebb hangon jelentette Back, hogy összeférhetlenségi eseteket tud, — mondotta Gaál.

Gerle dr.: Annál veszedelmesebb!

Gaál: Ugy hiszem, Szmollény ur is téved, nem azt akarja szavá tenni Back, amit ő a Szegedi Színpaddal kapcsolatban elmondott.

Szmollény: Csak nem hazudott Back?

Gaál: Ha ő mondta, akkor bizonyára nem.

NE LEGYEN SZÍNÜGYI BIZOTTSÁG.

Gerle dr. bejelenti ezután, hogy még egy előterjesztése van annak az indítványnak a kapcsán, amelyet a közgyűlés elfogadott. Bejelenti, hogy a legközelebbi közgyűlés elé olyan indítvánnyal lép, amelyben a színügyi bizottság megszüntetését és ennek megfelelően a szervezeti szabályrendelet módosítását kéri. Szerinte a színügyi bizottság olyan városban, mint Szeged, fölösleges. Igenis, szükség van erre például Erdélyben, ahol a nemzetiségi törekvéseket magyar kultusszal kell ellensúlyozni és anyagilag is támogatni az igazgatót, de Szegeden a színház sorsára nézve is helyesebb és jobb volna a színügyi bizottság eltörlése. Akkor volt csak szükség a színügyi bizottságra, amikor a színházat fölépítették. Most azonban az volna a leghelyesebb, ha a színügyi bizottság hatásköre — tulajdonképen nincs is hatásköre — a tanácsra ruházhatnák át és olyan tanácsos mellett, aki felelősséggel tartozik, a tanács intézné a színház ügyeit.

Gaál (hevesen): Ha a primadonna bereked, akkor a tanácsost vonják majd felelősségre, ugye?

Gerle: Ezért senkitse vonnának felelősségre, de akkor legalább a köz maga rendelkezne és mondana bírálatot afölött, ami az övé. Mert ez a célja az indítványomnak. Ha aztán a tanács majd valamilyen fontos művészi vagy egyéb kérdésben nem tud eligazodni, akkor, mint számos esetben, összehív egy ad hoc bizottságot, amelytől megtudja, hogy és mint vélekedik a köz. Hát azt hiszik az urak, hogy a színügyi bizottság olyan csallhatatlan?

Wimmer: Hát más bizottság az?

Gaál: Hát a pénzügyi bizottság csallhatatlanul tud a város betétjeiről gondoskodni?

Gerle: A színügyi bizottság nem csinál egyebet, mint át nézi a műsort és jóváhagyja. Ebben merül ki a mi funkciónk. Ha azonban lényegbe vágó kérdéssről van szó, sokkal helyesebb, ha a törvény szerint is felelősséggel tartozó tanács tesz javaslatot, mint a felelősség és hatáskör nélküli színügyi bizottság. A közgyűlés különben majd eldönti, kell-e a színügyi bizottság, vagy sem.

Megérkeztek

a legujabb **tavaszi férfiöltönyök**, gyermek ruhák, férfi- és női **Raglának**, lányka kabátok.

HOLTZER és ABONYI

Cégtulajdonos **ABONYI MIHALY.**
SZEGED, Széchenyi-tér 2.

Kérjük cégünkre ügyelni !!